

PerinnePorina

1/2019

Helkanuorten liitto ry.

Urheilutie 6

41340 LAUKAA

www.helkanuortenliitto.fi

Sähköposti:

toimisto@helkanuortenliitto.fi

Helkanuoret twitterissä, instassa ja fb:ssä: #helkanuoret

Helkanuorten liiton hallitus

Puheenjohtaja

Riitta Varpuharju, Laukaan ja Hankasalmen Helkanuoret

puh. 044-2818186, riitta.helkanuori@gmail.com

Varapuheenjohtaja

Kirsi Haverinen, Kuhmon Helkanuoret

kirsi.haverinen@kuhmo.net

Sihteeri

Seija Tiihonen, Laukaan Helkanuoret

puh. 040-7246189, seija.tiihonen@tieto.com

Rahastonhoitaja

Kaisa Räsänen, Tampereen Helkanuoret

kaisak.rasanen@gmail.com

Jäsenet:

Veera Hellman, Porin Helkat

veera.hellman@outlook.com

Maarit Kaija, Lempäälän Helkanuoret

maijakaija@gmail.com

Ulla Honkalampi Kuopion Helekat

ulla.honkalampi@gmail.com

Outi Sané, Lempäälän Helkanuoret

senfisane@gmail.com

Tuula Virtaranta-Levo, Porin Helkat

tuulavirtarantalevo@gmail.com

Kannen kuva : Maarit Kaija

Perinneporina

1/2019

34. julkaisuvuosi

Painopaikka :

Kirjapaino Kari, Jyväskylä

Perinneporina 1/2019 • 3

Puheenjohtajalta

Hyvää alkanutta helkavuotta!

Tänä vuonna on helkalla punapaula. Se on siis liittomme teema. Teema tuo kerhokertoihin kansantanssia ja käsitöitä tai askartelua. Kävin itse syksyllä juhlallisessa tilaisuudessa, jossa fanfaarein kutsuttiin ensikertaa nähtäväksi Saarijärven kansallispuku. Oli todella hienoa nähdä millaisia kankaita ja käsitöitä esiäitimme ovat tehneet yli sata tai kolmekin sataa vuotta sitten. Kansallispuvut olivat tavallisen kansan juhlapukuja. Ja todella juhralvalta sellaiseen pukeutuminen tuntuukin!

Toivottavasti sinäkin olet päässyt helkanuorissa pukeutumaan kansallispukuun tai feresiin. Niitä katsellessa voi ihaila raitojen kaunista sommittelua, tarkkaa käsityötä ja pieniä yksityiskohtia. On helppo ymmärtää, että puku on ollut todellinen aarre, eikä jokaiseen juhlaan ostettu uutta pukua. Nykyisinkin kansallispuvut kulkevat usein äidiltä tyttärelle, käyttäjältä toiselle. Puku on kuin kissa turkissaan: uutta ei tarvita, kun vanha on aina kaunis.

Olisipa hienoa nähdä jokaisella helkapaikkakunnalla Kalevalan päivänä tai sen tienoilla flashmob, yllätystapahtuma, jossa kansallispuvut näkyisivät, helkalaulut helkkyisivät ja yleisö pääsisi mukaan leikkeihin tai pukuja ihastelemaan. Kuka teidän ryhmästä lähtisi mukaan?

Riitta

Perinneporina 1/2019 • 4

Kekripäivä – koulutusta ohjaajille ja seuratoimijoille

Koulutuspäivä oli Tampereella lauantaina 27.10.2018 ja järjestäjänä oli Hilu Toivonen-Alastalo. Päivä alkoi Kulttuurikeskus Uulussa kahden tunnin yhteisellä osiolla. Ensimmäisen tunnin aikana Simo Laihonen tuli opettamaan meille rummutusta. Tunti alkoi siten, että Simo kertoi meille rummuista ja niiden materiaaleista. Jokainen sai oman rumpun, jota aloimme soittaa yksinkertaisilla rytmeillä. Tunnin lopussa teimme improvisaatiota siten, että ringissä jokainen vuorollaan soitti jonkun rytmin, jonka toiset toistivat. Pienen tauon jälkeen haimme kanteleet ja siirryimme kanteleen soittokurssille. Soitimme perinteisiä mustikka-, mansikka- ja lakkasointuja Outi Sanén opastamana. Outi puhui meille myös siitä, että lorujen sanoitusta saa muuttaa ajan mittaan siten, että esimerkiksi loukkaavat sanat voi vaihtaa.

Näiden tuntien jälkeen oli omakustanteinen lounas. Lounaan jälkeen oli tunti vinkeistä ja virikkeistä, jonka jälkeen jakauduimme kolmeen eri ryhmään. Yksi ryhmistä lähti syventäville tanssikursseille Johanneksen koulutalon liikuntasaliin ja toinen puhui viestinnästä sekä mediatiimin jutuista. Kolmannessa ryhmässä, jossa mekin olimme, Hilu kertoi ohjeita oman kerhon aloittamisesta sekä sen vetämisestä. Keskustelumutoisen koulutuksen lopussa kokeilimme vielä himmeliä sekä soodataikina käkien tekoa. Tämän jälkeen oli välipalatauko ja kaksi ryhmää, jotka jäivät Kulttuuritalolle, yhdistyivät tanssitunneille, jotka veti Anni Kirppu. Tunnit alkoivat rytmi- ja askelharjoituksilla. Me Laukaan helkat emme voineet kuitenkaan olla tunteja loppun asti, koska meidän piti kiirehtiä junaamme. Kaiken kaikkiaan koulutuspäivä oli erittäin onnistunut ja mukava. Opimme koulutuksessa paljon uutta ja melkein kaikki muut osallistujat olivat meille uusia, joten saimme tutustua uusiin ihmisiin.

Tekstin kirjoittanut Tessa ja Netta Pääkkönen.

P.S. Sottiisi tuli myös Maaritille tutuksi. Tansseja oli erittäin mukava harjoitella koulutuksessa.

Lissää si! :)

Kuvat Maarit Kaija , Karjalainen Nuorisoliitto

Terveiset Lempäälän Helkoilta

Marraskuinen viikonloppu Nurmen kylällä Lempäälässä. Viikonloppuleirille saapunut innokkaita soittajia ja yöpyjiä. Kanteleet soivat sekä duurissa että mollissa. Tiedossa oli treeniä tammikuun Folklandia-risteilylle. 100 pistoa perinteeseen -sivustolta löytyi ideoita jouluisiin askarteluihin. Pillihimmeleitä koottiin ja askarreltiin kuusenkoristeita. Osa yöpyi talossa ja seuraavana aamuna Korteniemen Päivi Lempäälän Kalevalaisista saapui aamutuimaan leikittämään leiriläisiä. Myös Tikkuristiä harjoiteltiin Päivin opissa, jotta voittomahdollisuudet parantuvat Folklandian kisaan. :)

Nurmen rukoushuoneen helkaleiri

Leirillä soitettiin kanteleita, jonka jälkeen lapset menivät ulos. Kun Helena oli tehnyt kanakeiton, menimme syömään. Ruuan jälkeen askartelimme Maaritin ohjeilla himmeleitä ja muita koristeita. Sitten ne ketkä ei ollut yötä lähtivät kotiin. Illalla me mentiin nukkumaan, yöksi jäi vain Noora, Esteri, Marja ja Carita. Aamulla söimme aamupalaa ja Päivi Korteniemi tuli leikittämään meitä. Silloin tuli Kaisa, Johanna ja Lauri Korte. Leikimme mm. tikkuristiä ja Tule tule leikkiin pikkuinen Maija. Sitten alettiin siivoilla ja lähteä kotiin.

Esteri ja Noora

Kuulumisia täältä länsirannikolta!

Puheenjohtajamme Riitta tuossa edellisen Perinneporinan pääkirjoituksessaan kyseli, että vieläkö on Yyterin hiekkaa kengän pohjalla?

Niin kyllä sitä Yyterin hiekkaa vielä on löytynyt ja ihania kesämuistoja muutenkin muisteltu, kun saimme viettää helkanuorten kesäleiriä kaikkien teidän kanssanne. Sen järjestäminen ja toteuttaminen olivat meille Porin helkoille kunnia-asia. Kiitos vielä kaikille teille mukana olleille, jotka innokkaana ja aktiivisesti teitte siitä lämminhenkisen ja muistorikkaan leirin!

Nyt syksy on alkanut Porin helkoilla uusissa Yhteisötiloissa Otavan kellaritiloissa, joissa meillä helkoilla on oma kerhotila. Tilojen remontin pitkittyessä pääsimme vasta aloittamaan 10.10.2018, mutta sitäkin innokkaimpina, kun taas olemme meidän tutulla ja kivalla porukalla kokoontuneet yhteen.

Leiriä ja kesää ensimmäisenä muistelimmekin ja teimme kesäleirin luontotehtävistä kerättyjen sanojen ja kuvien pohjalta omat tarinamme.

Syksyn pimetessä valmistelimme värikkäitä paperilyhtyjä ja paperimattoja, jotka ovat tuossa kuvina esillä.

Osallistuimme myös MLL:n Lapsi- ja leikkimessuille, jossa esittelemme Helkanuortenliiton ja Porin helkojen toimintaa. Helkatyttöjen toimintaosuutena on tällä kerralla lukea lapsien lorukorista nostamia loruja.

Porin Kalevalaiset kutsuivat meidät myös esiintymään kekrijuhlaan.

Helkailuterveisin!

Porin Helkaflikat ja Tuula.

Vuoden 2019 teema

Helkanuorten liiton vuoden 2019 teema kuuluu: "On helkalla punapaula". Teema mukailee uusmaalaisen kansanlaulun sanoja. Helkojen vuoden teema johdattaakin helkaharrastajat kansanlaulun myötä myös kansantanssiin. Piirileikkien ja tanhujen laulut ovat tärkeä osa suullista kansanperintöämme. Laulut ja leikit on opittu yhdessä tanssien ja laulaen. Samalla tavalla pienimmät helkanuoret oppivat yhäkin: sanoja ei vielä osata lukea ja nuotteja seurata, siksi suullinen kansanperinne kantautuu eteenpäin samalla tavalla, kuin se on vuosisatoja kulkenut.

Punapaula tarkoittaa punaista nauhaa. Piirileikkien ohella helkat voivat tarttua kädentaitoihin: kerhoissa voidaan punoa pirtanauhaa, kokeilla lautanauhaa, solmutella ystävyysrenneet ja kokeilla erilaisten nauhojen sitomista. Pirtanauha voi olla tyylikäs vyö, kansallispuvun tasku toimia kännykkätaskuna ja miltäs se tuntuisi essua käyttää? Helkanuorten liitto kannustaa jäseniään kantamaan kansallispukujen osia nykymuodin mukaisen pukeutumisen osana. Tuuletuspäivät jäävät usein kesälle, mutta voisivatko helkat tuulettaa kansallispuvun osiaan Kalevalan päivän tai itsenäisyyspäivän tienoilla myös koulussa? Kansallispuvun valmistamiseen, pukemiseen ja käyttämiseen liittyy paljon aineetonta kulttuuriperintöä, jota helkanuoret kannattelevat kansallispukuihin pukeutuessaan.

Helkaliitto toivoo, että mahdollisimman moni Suomessa pääsisi tutustumaan helkatoimintaan ja sitoutumaan sen pauloihin kiinni. Ehdotamme, että helkanuorten paikallisyhdistykset järjestäisivät flash mobeja Kalevalan päivänä tai sen ympäristössä. Yllätysesitintymisen aiheena voi olla vaikkapa pari lyhyttä piirileikkiä ja tanhua, kansanlaulua tai lorua. Viedään rikas kansanperintemme ylpeästi sinne, missä sitä ei kuulla: tanhu goes autokauppa ja runo raikastaa kuulijan!

Satupäivä 2018

Vietimme Satupäivää Laukaan helkojen kanssa Laukaan pääkirjastolla 23.10.2018.

Osallistujien määrä on vuosi vuodelta vain kasvanut, joten tänäkin vuonna osallistujia oli kiitettävästi.

Satupäivän ohjelmana oli sadunluku, pieni leikki ja satuhieronta. Leikimme monille ehkä tuttua Onko koira kotona? -leikkiä, jota leikimme pienissä ryhmissä. Satuhieronnassa oli parit, joista toinen piirsi sadun perässä toisen selkään. Sadut eivät olleet kovin pitkiä, sekä niissä oli selkeät kohdat, joista oli helppo piirtää.

Tessa ja Netta Pääkkönen.

Vuoden 2019 käsityötekniikka on kudonta

Tämä, jos mikä käy yhteen Helkanuorten liiton vuoden teeman kanssa. Pirta esiin ja laudat kasaan, kutomaan siis nauhoja!!!

Kaija vinkkaa tässä kaksi hyvää kirjaa, joilla pääsee vauhtiin. Myös 100 pistoa perinteeseen sivustolta löydät pirtanauhan ohjeen.

Nauhojen ja nyörien valmistaminen pirralla
Anni Talaskivi: PUNAPAUULA

Teos lautanauhujen maailmaan
Maikki Karisto/Mervi Pasanen: Omenaisia ja revonneniä -suomalaisia lautanauhuja

Entä miltä kuullostaisi itsekudottu räsymatto? Vanhat lakanat ja vaatteet saksimalla kuteiksi ja mattoa paukuttamaan. Mitä tarinaa ja muistoja tuo matto kertookaan valmistuessaan. Kudonnan taustalle voi laittaa vaikka äänikirjan soimaan ja annat tarinan viedä mennessään ja sukkula saa vauhtia.

Porin helkojen sepittämiä tarinoita

KATAJAN ALLA ASUI KATAJAMUMMO

Jäkälämummon pihassa oli mäntyjä ja joki. Kerran jäkälämummo lähti heinäpellolle. Heinäpelto tuhisi tuulessa ja jäkälämummo näki suden. Susi ulvoi niin kovaa, että jäkälämummon korvat meni rikki. Mutta jäkälämummo löysi taika kiven ja kun jäkälämummo kosketti kiveä, niin korvat paranivat. Niin jäkälämummo lähti kotiin. Sen pituinen se.

METSÄN TARINA

Elipä kerran oksamies. Oksamiehen paras ystävä oli sininen simpukka. He kävivät joka viikonloppu metsässä. Kesäisin aina uimassa, syksyisin ja talvisin hiihtämässä. Ennen vanhaan he aina heittivät metsässä kiviä järveen, mutta nykyään ei ole enää kiviä jäljellä, koska kaikki oli loppu. Eräänä päivänä he menivät uimaan metsässä olevaan järveen ja löysivät lisää kiviä ja alkoivat heitellä niitä järveen niin kuin aina ennen. Sen pituinen se.

PIENI TYTTÖ

Olipa kerran pieni tyttö, joka meni käpyiseen metsään. Katajankolosta pilkisti jäniksen pää. Vieressä huojui suuri ikimänty. Tyttö lähti kulkemaan käypolkua pitkin merenrantaa, josta hän löysi iki-ihania simpukoita.

Elipä kerran leiri, joka katseli kauniita simpukoita. Sitten se näki hienon lehtitaideteoksen. Sitten katajanlatvassa oli siili, joka meni leirintäalueelle ja se oli hieno. Leirissä oli isopuu. -Loppu-

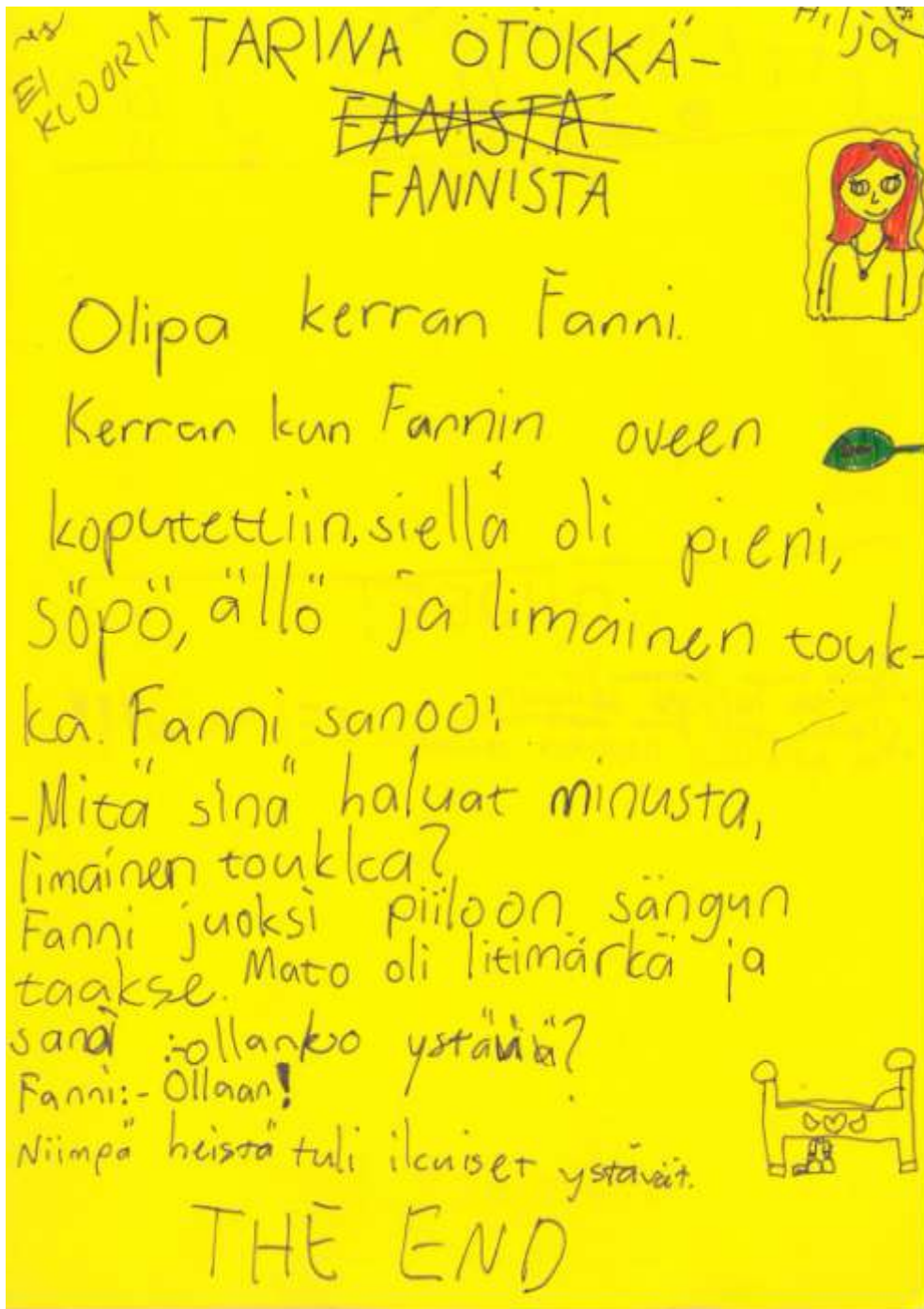
TARINA PIKKUKETTU ETSIMÄSSÄ LAHJAA ÄITIKETULLE

Eräänä päivänä pikkukettu käveli käypolkua pitkin, hän oli koko päivän miettinyt hyvää lahjaa äitiketulle. Pikkukettu käveli kivipaaden ohi, kunnes hän löysi kauniin näkinkengän. Pikkukettu oli iloinen, kun hän löysi viimeinkin täydellisen lahjan. Pikkukettu lähti takaisin kohti kotia. Kun Pikkukettu oli kotona, hän antoi lahjansa heti, kun näki äitiketun. Äitikettu oli iloinen lahjasta. Äitikettu ja Pikkukettu päättivät mennä nukkumaan, kun oli jo myöhä. -Loppu-

TONTUN PÄIVÄ

Korkealla katajassa asui pieni tonttu. Ennen vanhaan sillä oli käyräkeppi. Tonttu meni joka päivä kiviaidalle ja keräsi sinisiä simpukoita. Sitten hän meni hiljaisuuden männylle. Hän löysi sieltä heinäseipään. Sitten hän meni kotiin. Hän kävi eka naapurissa, joka asui katajan alla. Hän kävi naapurissa kahvilla ja sitten meni kotiin

Luetaan satu -kirjoituskilpailu sai metsän eläimet seikkailuihin

Helkaliiton julistamassa satukirjoituskilpailussa saatiin sadoksi monenlaisia satuja. Helkanuoret olivat suunnitelleet satumaan karttoja, antaneet käsinukke-eläinten improvisoida vuoropuhelut ja kesäleirin innoittamana oli myös tehty tutuista saduista satuhierontarunoja ja -satuja. Yhteensä kirjoituksia tuli kisaan 14. Kirjoittajat olivat pääasiassa kouluikäisiä ja pari nuorempaakin kirjoittajaa oli mukana. Kilpailun sarjat yhdistettiin ja neljä parasta palkittiin kirjapalkinnoin. He olivat Vilma 9v Imatralta, Helmi 7v, Hilja 8v ja Elli 7v Laukaasta. Onnea voittajille! Satujen kirjoittamista kannattaa kokeilla jatkossakin.

Palkitut tekstit ovat:

Suuri vaara - Vilma

Orava ja pupu - Helmi

Ötökkä-Fanni - Hilja

Leppäkerttu ja karhu - Elli

Tarinat ja sadut löytyvät Jättiporinasta

Tulevat tapahtumat:

Kevään 2019 vuosikokous / koulutus Kuopio 6.-7.4.2019

Kesän 2019 kesäleiri Jyväskylässä 6.-9.6.2019

JättiPorina löytyy osoitteesta:

<https://www.helkanuortenliitto.fi/perinneporina>

Eäimet

Olipa kerran pupu ja kettu. He olivat metsässä. He olivat menossa eväsretkelle. Heillä olivat päällä kaulaliinat ja pipot. Vuodenaika oli talvi. He menivät jälle luistelemaan ja syömään. Kettu ja pupu söivät leipiä ja joivat kaakaota. Sitten he menivät kotiin. Loppu!

Sini ja Lumi, 3.lk

Erilainen lenkkari

Olipa kerran siivooja, jolla oli kiire tansseihin mutta työt olivat kesken eikä häne ollut asua. Kunnes hän löysi lenkkarit ja sai asun ja pääsi tansseihin. Loppu.

Pii 9v

Olipa kerran pieni leppäkerttu

Olipa kerran pieni leppäkerttu. Sitten hän meni metsään ja tapasi karhun. Leppäkerttu säikähti karhua niin paljon, että lähti lentoon. Sitten karhu huudahti, että ”ei tarvitse pelätä”. Sitten leppäkerttu lensi takaisin karhun luo.

Leppäkerttu: Mikä sinun nimesi on?

Karhu: Nimeni on Nasu. Entäs sinun?

Leppäkerttu: Lepsu. Haluatko tulla käymään kotonani?

Karhu: Todellakin!

Elli 7v

Kissa, keiju

Olipa kerran kissa. Se meni pyytämään keijua, mutta se ei pystynyt, kun satoi niin paljon ja salamoi. Polun keskellä oli siltä ja kissa luuli, että se tippuu sillasta. Kissa meni ja ei tippunut. Kissa kävelee suoraan. Hän koputti oveen, mutta keiju ei ollut kotona. Sitten kissa palasi kotiin. Kissa meni syömään. Tuli ilta ja se meni nukkumaan.

Seuraavana päivänä kissa heräsi ja meni kysymään keijua. Keiju oli kotona ja kissa ei uskaltanut puhua keijulle mitään. Sitten hän alkoi puhua.

Kissa: Voitko sinä tulla meille?

Keiju: Voin.

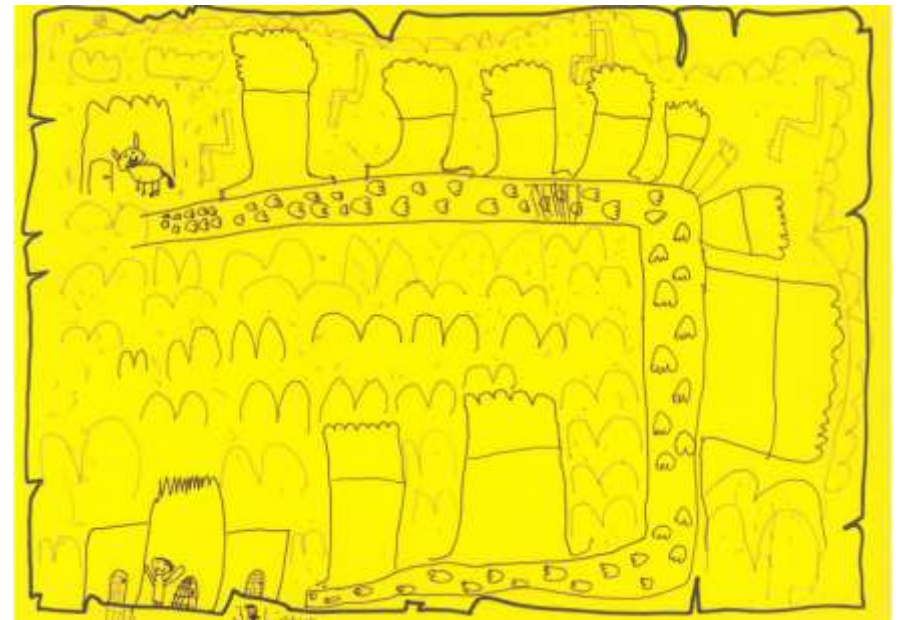
Kissa: Leikitäänkö nukeilla?

Keiju: Joo!

Sitten kissa kävi hakee kotoa oman nuken. Ne otti rattaat ja työnsi sillä vauvaa.

Loppu.

Iina 6v. Tarina on kirjoitettu saduttamalla.

Koira ja tonttu

Olipa kerran koira, joka osasi lentää. Hän oli menossa tontun luo kylään, mutta hänen pitäisi ylittää ensin Lohikäärmeen vuori. Aada-koira lähti kävelemään Aino-tontun luokse. Hän käveli ja käveli kunnes tuli vuoren luokse. Aada ehti juuri ja juuri ylittämään vuoren ennen kuin lohikäärme heräsi. Sitten Aada käveli käveli ja käveli ja käveli kunnes tuli vesiputouksen luokse. Vesiputouksen toiselle puolelle johti kyllä silta, mutta se oli tosi tosi heikko. Aada osasi kyllä lentää, mutta ei niin korkealla. Mutta sitten Aada keksi hypätä toiselle puolelle, koska matka ei ollut pitkä. Aada hyppäsi toiselle puolelle ja koputti Ainon oveen. Aino avasi.

Koira: Moi. Mitä kuuluu?

Tonttu: Hyvää, entä sulle?

K: Mullekki hyvää.

T: OK! Tuutko sisälle?

K: Joo.

K: Kiva asunto.

T: Kiva, minä rakensin sen itse.

K: Okei, kiva.

T: Mitä syödään? Pullaa vai karkkia?

K: Kiitos, pullaa ja maitoa.

T: Okei.

K: Syödään.

**

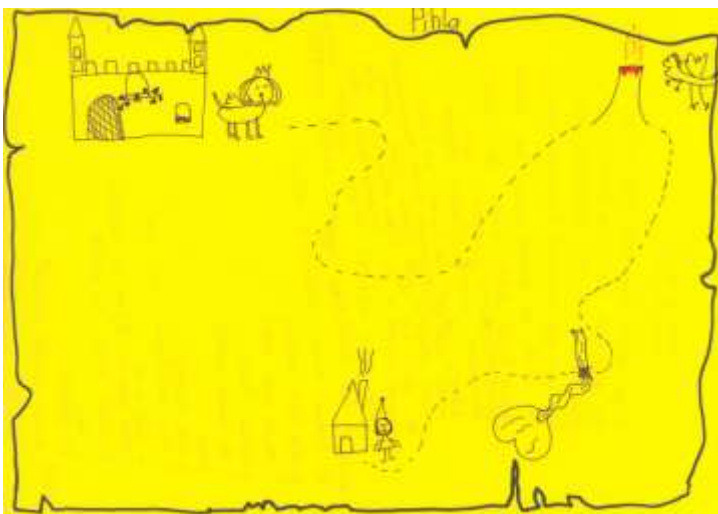
K: Minun pitää lähteä.

T: Heippa!

K: Heippa!

LOPPU

Pihla 9v

Orava + pupu törmäävät metsässä toisiinsa

P: Kuka sinä olet?

O: Minä olen Kurre. Mikä sinun nimesi on?

P: Minun nimeni on Sofia. Voinko tulla sinulle leikkimään?

O: Voit.

*Kävelevät kotiin

P: Mahdunkohan minä sinun koloosi?

O: Ehkä.

* Pupu yrittää.

P: En minä mahdu!

O: Jäädään ulos leikkimään.

P: Täällähän sataa vettä. Mennään meille. Sinä mahdut kyllä minun kolooni.

P: Leikitään nukeilla.

Oravaa ja pupua väsyttää niin paljon, että orava menee omaan kotiinsa.

Helmi 7v. Tarina on kirjoitettu saduttamalla

Prinssi oli herännyt

Hän heräsi. Prinsessa ei ollut herännyt. Saadakseen prinsessan hereille, prinssin piti soittaa kitaraa. Prinssi ei osannut soittaa, mutta hän soitti silti. Siitä tuli kauhea ääni. Prinsessa heräsi: "Miksi soitat tuollaista!" "Saadakseni sinut hereille." He lähtevät kävelylle synkkään metsään. He eksyvät, eivätkä löydä kotiin. Heillä oli siemeniä mukana, ja se oli reikäinen pussi, joten he seurasivat siemenvanaa. He pääsivät perille. He söivät kakkua, muffinsseja ja mehua. LOPPU

Saana 6v ja Helmi 7v, kirjoitettu saduttamalla

Possu, Orava ja Sutta

Possun talo oli rikki, koska susi oli käynyt puhaltamassa sen. Possu halusi uuden talon. Hän meni metsään ja näki ison risukasan. Sitten hän tapasi oravan.

Röhröh: Hei, minulla on yksinäistä ja taloni meni rikki!

Orava: Minä voin taikoa talosi ja olla ystäväsi.

R: Kyllä kiitos!

O: Ehkä me voitaisiin mennä kävelemään!

O: Tuolla on joku toinen possukin, tuleekohan se meille lisäkaveriksi!

R: Ihan varmana tulee.

Sutta: Kuka röhröttää?! Minä syön kaksi possua ja vielä oravankin!

Kaikki: Älä ota minua!

Sitten Sutta juoksee niitä perään. He huomaavat taas sen risukasan, ottaa ne vielä matkaankin. Ennen kuin Sutta pääsee perään, he rakentavat risutalon. Sutta koputti oveen: ”Täällä on mummonne, avatkaa ovi!”

Kaikki: Et pääse!

Orava taikoo niin, että talo kaatuu vain kymmenen ketun voimalla.

Sutta kuuli sen ja haki joukkonsa. Sitten he koputtivat oveen ja kuulostivat isoisältä: ”Täällä on isoisänne, avatkaa ovi!”

Orava taikoo talon tiilitaloksi.

Sitten loppu.

Katri 5v, tarina on kirjoitettu saduttamalla.

Tarina eläintarhasta

Häkissä käveli gepardi ja heilutti. Työntekijää pelotti. Lopeta! Gepardi pääsi pois. Tan tan taa. Apuaaa! työntekijä huusi. Mitä minä teen? työntekijä ihmetteli. Juoksen kai. Apuaa! Sitten kun gepardia alkoi nukkua. Öitä Gepardi. Laitan hänet takaisin. Loppu!

Emma 8v

Sammakko

Sammakko Lilli oli ollut jo kauan yksinäinen. Se oli toivonut ystävää. Se saisi tänään ystävän, mutta se ei tiennyt sitä. Lilli käveli metsässä etsien ystävää. Se kuuli metsän pensaasta rapinaa. Se meni katsomaan, mutta siellä oli vain pieni limainen ja ällöttävä vihreä toukka. Lilli jatkoi ystävän etsimistä. Yhtäkkiä puusta kuului rapinaa. Lilli yritti hypätä puuhun katsomaan, mutta ei hypännyt tarpeeksi korkealle. Sitten puusta tippui linnun muna. Sitten puusta lensi lintuemo hakemaan munaansa. Lilli jatkoi kävelemistä, kunnes tuli vanhan sillan luokse. Vanhasta sillasta oli irronnut tosi paljon lautoja. Lillin piti päästä toiselle puolelle siltaa, mutta hän ei pystynyt hypätä toiselle puolelle, eikä Lilli osannut uida. Yhtäkkiä Lilli kuuli kurnutusta. Lillin vieressä oli toinen tyttösammakko. Toisen sammakon nimi oli Fanni. Fanni pyysi, että voisivatko Lilli ja Fanni olla ikuiset ystävät ja he olivat. LOPPU

Pihla 9v ja Iina 6v

Satumaan ihme

Oli tavallinen aamu. Siis muotimallille. Hiusten harjausta, pukujen valkkaamista ja tietenkin puhelimen käyttöä. Kuitenkin Adalmiina teki kärsivällisesti kaikki nämä aamutoimet. Viikon päästä olisi kuvaukset ja Adalmiinan piti harjoitella. Hän harjasi hiuksiaan. Yhtäkkiä Adalmiina oli huikeassa vaatekaapissa. Tai ei vaatekaappi vaan vaatehuone! Hyllyt olivat täynnä kirjottuja pukuja. Adalmiina ihastui pukuihin heti paikalla, otti sen minkä ehti. Sillä hän oli jo kotona. Oli kuvaukset. Adalmiina otti hienoimman puvun ja kuvista tuli parhaat.

Hilja 8v.

Suuri vaara

Kauan sitten, kun rauhanvaltiasta ei vielä ollut, nuori prinsessa Lia omisti kauniin linnan. Hän ei uskonut taikaan ja ennustuksiin. Hän oli diiva, ystävällinen, lempeä, mutta vahva. Lian linna oli ulkopuolelta hopeinen, mutta sisältä sininen ja kultainen. Vain yksi henkilö vihasi häntä. Hänen nimensä oli Rosilla, vanha linnan omistaja. Oli tapahtunut vain pieni vääryys ja linnan neiti oli vaihtunut. Siksi Lia oli linnan omistaja. Rosilla on suunnitellut koston jo kauan ja hänestä on tullut ennustaja. Rosilla on saanut idean. – Tunkeudun Lian linnaan ja ennustan hänelle kamalan ennustuksen. Sitten hän luulee sen toteutuvan ja hän tekee vääryyden ja minusta tulee uusi hallitsija. Rosilla savertaa kostonhaluisena.

Rosilla pukeutuu vanhaksi ennustajaksi, jolla on pahat mielessä. ”Plim. plim” linnan ovikello soi. – Niin? palvelija Krollis kysyy avatessaan oven. – Olen Allerin, ennustaja. Minut pyydettiin tänne ennustamaan prinsessa Lian tulevaisuus, jos ette muista, Rosilla sopertaa. – Peremmälle neiti. Rosillan askeleet kaikuvat tyhjässä linnassa, jonka suuruus hämmästyttää häntä. Pian ”Allerin” ohjataan Lian huoneeseen, joka kimaltaa kristalleista ja rubiineista. ”Prinsessa, ennustajanne tuli ennustamaan tulevaisuutenne”, Krollis ilmoittaa. – Ihanaa, vaikka en usko ennustuksiin, Lia iloitsee.

– Hmm... Voi ei! Näyttää siltä, että tulevaisuudessasi tulet tekemään kamalia ja sinut vaihdetaan toiseen ja sitten katoat taikametsään, jossa päällesi lankeaa loitsu, joka saa vihutollarikoirat perääsi. ”Allerin kauhistelee. (Kjehheh!) hän ajattelee. – Siis mitä? ja pyh! Tuo ei voi olla totta. Vain hölmö vitsi, Lia pösertää. Olette velkaa minulle vain satasen ”Allerin” kertoo ja lähtee satanen mukanaan. Parin päivän päästä linnassa tapahtuu kummia: - Miten julkeatte hakea lainaa minulta?! POIS TÄÄLTÄ! Lia ärähtää köyhälle naisparalle. Hyvä on, neiti harmittelee, mutta lähteekin kaupungin virastolle. – Minä vaadin, että prinsessa vaihdetaan. Hän kohteli minua kuin nukkea! Neiti valittaa vihaisena

– No siinä tapauksessa menemme Lian luo heti huomenna. Viraston johtaja kertoo. – Minä sitten vihaan köyhiä! Lia huutaa linnassaan. (Hän on muuttunut kamalaksi diivaksi!) Krollis ajattelee. Huomenna Lia odottaa kamaluudet ja vihainen viraston johtaja, samoin Rosilla. ”Pauk pauk! Viraston johtaja paukuttaa linnan ovia. Niin? Krollis kysyy jälleen. – Väistä palvelija, meillä on asiaa muka prinsessa Lialle! ja viraston johtaja tönäisee Krollista ja astelee sisään Rosilla perässään. NEITI! Olemme kuulleet miten kohtelit eilen neiti Pallolaa, viraston johtaja huomauttaa Liaa. No vau. Entä sitten? Lia pyhäilee. – Se kuuluu asiaan. Kruunu tänne, Rosillasta tulee uusi prinsessa, viraston johtaja jatkaa. – No niin, Kerää itsellesi paljon ruokaa, pieniä tavaroita, joita tarvitset ja vaatteita, Rosilla suosittelee. Mutta, Rosilla on ollut jo prinsessana eikä minulla ole toista kotia! Lia kertoo huolissaan. – Ei muttia! Kimpsut ja kampsut kasaan, ja sinä lähdet. Se oli käsky! Rosilla käskee ja asettaa kruunun päähänsä. Tunnin päästä Lialla on mukanaan reppu ja pitkä kärry täynnä matkalaukkuja. – Hei hei! Rosilla vilkuttelee Lian perään kun hän lähtee. Lia kävelee kohti taikametsää hyvin väsyneenä. – Huh huh! Tänne metsään saisi hyvän pikku leirin, Lia sanoo ja alkaa rakentaa pikku leiriä. Ja hetken kuluttua metsässä on pikkuinen leiri. – Nuotio, ruokaa, makuupussi, astiat ja paistinpannu sekä... Ai niin! pikkutavarat, Lia sanoo. Hän paistaa pannulla itselleen ruokaa, pesee hampaat ja käy nukkumaan, mutta ei saa unta. Tämä alkaa muistuttaa sitä ennustusta. Ja sen ennustajan ääni kuulosti Rosillan ääneltä. Hei... Se ennustaja oli Rosilla! Lia tajuaa. Mutta hän nukahtaa. Yön aikana Lian kulkema polku vaihtaa paikkaa.

Aamulla kukonlaulun aikaan Lia on jo hereillä. – Hmm... Tollarikoiria ei kyllä ole näkynyt. Lia miettii. Mutta yhtäkkiä jokin outo tuulahdus valtaa Lian. – Ooh... se ennustus taisikin olla totta. Lia mutisee ja kuulee outoa murinaa takaansa. – Voi ei! Vihutollarikoirat! hän kiljuu ja lähtee juoksemaan. Ja vihutollarikoirat juoksevat hänen perässään. Lia juoksee niin kovaa kuin jaloistaan pääsee pikku mökkiin. – Huh! Turvassa. Lia huokaisee.

– On pakko keksiä jotakin. Mietitäänpä, Lia sanoo. Hän miettii hyvin pitkään ja keksii jotain. Jos suihkutan päälleni tätä hajuvoittoa, niin ehkä tollarit häipyvät, Lia keksii. Hän suihkuttaa vettä päälleen ja katsoo mökin ikkunaan. – Ne kyllä haistavat tuoksun, mutta eivät lähde. No kokeillaan jotakin muuta, Lia höpisee ikkunalla. – Entä jos antaisin niille monta pihviä ja ne jättäisivät minut rauhaan. Lia keksii taas. Lia heittää viisi pihviä tollareille, mutta kun hän katsoo ikkunasta – ei, ne ovat ovella yhä, hän parkaisee. – Voi Lia, nuo keinot eivät auta, velho sanoo astuessaan Lian taakse. Hui! Säilytit minut. Mikä muka auttaa häätämään tollarit? Lia kyselee. – No tämä taikajuoma. Kun juot sen, tollarit katoavat, velho kertoo. – Hyvä on, teen sen. Lia sanoo ja juo taikajuoman. ”Puff” – koirat ovat poissa! Jipii, Lia iloitsee. – Kiitos. – Voi ilo on kokonaan minun puolellani ja sainpa vihdoinkin testata tuota taikajuomaa, velho sanoo. Lia hyvästelee velhon ja lähtee kohti linnaa.

Lia ei vain tiedä, että polku on vaihtanut paikkaa - Hmm... Ei polun varrella aiemmin ollut isoa kalliota, Lia muistelee. Ja Lian kenkä jää jumiin. – Eikä! Nyt vauhtia tai myöhästyn Rosillan kruunajaisista! Lia huudahtaa hermostuneena. Hänen jalkansa irtoaa maasta ja kuoppa alkaa kimmeltää. – No mutta! Vau! Lia hämmästelee ja nostaa kuopasta suuren taikatimantin. Lia jatkaa matkaa timantti mukanaan. Hän juoksee linnan ovelle ja paiskaa sen auki kesken kruunajaisten. – SEIS! hän huutaa. Kaikki kääntyvät katsomaan Liaa. – Minun on päästävä takaisin virkaani. Rosilla esitti neljä päivää sitten ennustaja Allerinia, joka ennusti minulle kamalan tulevaisuuden ja se toteutui... Lia selittää. Hän selittää hyvin pitkään. Ja siksi minä kuulun tänne, eikä Rosilla, Lia huutaa. – Tuo on totta. Rosilla tunnustaa. - Anteeksi Lia tästä kaikesta, viraston johtaja vastaa. Mutta sinä menet vankilaan Rosilla. Teit kamalan rikoksen, hän jatkaa. – Viikkojen kuluttua linnassa on vain yksi asia muuttunut. Lian huoneessa on nyt kaunis taikatimantti, jolla voi taikoa timanteilla koristeltuja mekkoja sekä kenkiä. Kaikki on taas normaalisti ja Rosilla lepää vankilassa. – Kaikki on taas kuin ennenkin, Lia nauraa. The END.

Tarina Ötökkä-Fannista

Olipa kerran Fanni. Kerran kun Fannin oveen koputettiin, siellä oli pieni, söpö, ällö ja limainen toukka. Fanni sanoo: Mitä sinä haluat minusta, limainen toukka?

Fanni juoksi piiloon sängyn taakse.
Mato oli litimärkä ja sanoi: - Ollaanko ystäviä?
Fanni: - Ollaan!
Niimpä heistä tuli ikuiset ystävät.
THE END:

Hilja 8v.

Työtön mies oli ärsyyntynyt

Työtön mies oli ärsyyntynyt. Hän käveli tien vierttä, kunnes löysi ojasta rannekellon. Sitten hän laittoi sen käteensä. Kello vie miehen ajassa taaksepäin, kuninkaan linnaan. Mies näki kuninkaan. Mies pelästyi, kun kuningas kysyi häneltä, miten hän pääsi linnaan. Mies vastasi, että kello ei toiminut. Kuningas hämmästyi, mutta myös iloitsi yllättävästä vieraastaan. Kuningas järjesti juhlat, joista mies piti. Juhlien jälkeen mies palasi kotiin, eikä ollut enää ärsyyntynyt.

Emma 8v & Tessa 18, kirjoitettu vuorovirkekirjoituksena

Perinneporinan 2/2019 deadline 15.7.2019